

Orsted: Jeg maa naturligtvis i Genhold til alt hvad jeg har fremsført under nærværende Sag, fraraade dens Overgang til 3die Behandling, og jeg skal ikke indlade mig paa yderligere at udvikle mine Grunde; kun vil jeg gjøre den Bemærkning, at det er ingenlunde som den ærede Taler syntes at forudsætte, fordi der gives Colonierne blot en raadgivende Medvirkning, at jeg stemmer mod den, men fordi jeg antager, at den Maade, hvorpaa man vil indrømme denne raadgivende Medvirkning, er unyttig og skadelig.

Bessely: Jeg havde ikke ventet at være nødt til at tage Ordet igjen i denne Sag, idet jeg troede, at det af Udvalgets Betænkning var klart, at det ikke kunde forandre sin Anskuelse om, at det, hellere end at antage Regjeringens Forslag, vilde være bedre for Coloniernes Bedkommende at gaae ind paa Udvalgets Indstilling og forkaste Loven. Det er ganske vist, at det er Hensyn til Coloniernes og Coloniernes Velvære, som har været den fremherskende Tanke hos Udvalget, men jeg er bleven nødt til at tage Ordet i Anledning af Uttringer, som ere saaldne med directe Referat til mig, idet jeg dog skal forudsikke, at jeg med Hensyn til den Betænkning, som er indhentet fra Bestindien af de 10 Mand, ganske slutter mig til de Uttringer, som et andet Medlem af Udvalget har ytret, og troer, at den Bebreidelse, som blev udtalt af den ærede Ridsdagsmand mod Udvalget, at det skulde have lagt ringe Vægt paa de 10 Mands Betænkning, ikke er med Rette gjort Udvalget. Det ærede Medlem ytrede tillige, at jeg ved denne Sags Behandling havde sagt, at det Forslag, som de 6 ærede Forslagsstillere havde gjort til § 2, vilde indeholde, hvis det blev antaget, en Tilskendegivelse af en særdeles Tillid til Regjeringen, men efter hans Mening var der ikke Spørgsmaal om nogen Tillid til Hans Majestæts nærværende Regjering ved at gaae ind paa dette Lovforslag. Det er i den Anledning, jeg skal tillade mig med et Par Ord nærmere at udvikle, hvorpaa min Anskuelse, som jeg dengang udtalte, grunder sig, og hvorfor jeg ikke kan afvige fra den, som jeg da fremsatte. Det omtalte Forslag gaaer ud paa, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Colonialraadet

skal deles i to Dele, aldrig mere skal forelægges for den danske Rigsdag. Efter den Beslutning, som her er tagen, er det overladt til Colonialraadet at indgaae med Forslag derom, og naar Colonialraadet gjør det, saa har den danske Rigsdag ikke Mere at sige om den Ting, men saa er det alene overladt til Hans Majestæts Regjering derom at tage Beslutning. Det er altsaa en extraordinair Fremgangsmaade, som der er brugt; Rigsdagen har her ved frasagt sig endeel af den lovgivende Magt med Hensyn til dette Spørgsmaal; den har overladt denne Sags Ordning til Hans Majestæts Regjering. Det er dette, som efter min Anskuelse ligner et Udtryk af særdeles Tillid til Hans Majestæts Regjering, og da jeg nu ikke nærer en saadan Tillid til Hans Majestæts nærværende Regjering, saa er det, at jeg, efter min Overbeviisning, ikke kan stemme for Lovudkastet. Jeg troer, saavidt jeg kan skjønne, at deri, at Rigsdagen tager en Bestemmelse, hvorved en Sags Ordning tages ud af dens Hænder og aldeles overdrages til Regjeringen, ligger der en extraordinair Fremgangsmaade, og, hvor en saadan finder Sted, troer jeg at være berettiget til at betegne den som en særegen Tillid til Hans Majestæts Regjering, og det er derfor, at jeg stemmer mod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling.

Glensborg: Ja, siden de 10 Mand igjen ere bragte paa Bane, saa troer jeg at skylde dem at erklære, at jeg selv kjender de fleste af dem personlig, Enkelt endog temmeligt nøie, og at jeg har den største Agtelse for deres Samvittighedsfuldhed, Dygtighed og Stærksindighed; men jeg troer paa den anden Side at burde bringe i Erindring, hvad Udvalgets høitærede Ordfører har ansført med Hensyn til de Forhold, hvori de 10 Mand vare satte, da Loven blev dem forelagt. Jeg tør ved denne Leilighed ikke lade uberørt en Ting, som dog maa komme i Betragtning mod disse 10 Mands Autoritet. Det er ifølge Grundlovens § 50 ligefrem Udvalgets Pligt at raadsføre sig med kundskabsrige og erfarne Mand i Anledning af det Lovudkast, hvorover der skal afgives Betænkning; jeg maa erklære, at de Mand, som vi have raadsført os med i den